

brojna pitanja, ispunjavati obrasce vezane uz status izbjeglica ili rezidenata, usklađivati se sa školom, pomoći im upoznati nove susjede. Važan je i upis na tečajeve francuskog jezika, kao i traženje posla.

Guy i Micheline pišu: „Sirijska obitelj koja je u Kanadu došla bježeći od rata susrela je tek pristiglu i još uvijek zbunjenu obitelj. Putem društvenih mreža pokrenuli su mrežu solidarnosti i brojni su prijatelji prikupili ono najpotrebnije: krevete, trosjede, stolove, stolice, posuđe, odjeću, knjige i igračke za djecu koje su dala djeca naših obitelji, potaknuta primjerom svojih roditelja. Dobili su i više nego što im je bilo potrebno, pa su pomogli drugim siromašnim obiteljima u njihovoj zgradi. Riječ za život toga mjeseca bila je: „Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!“

„Onoga tko dođe k meni, neću izbaciti.“

Evo kako ovu Božju Riječ možemo provesti u život: svjedočeci Očevu blizinu svakom bližnjemu, kao pojedinci i kao zajednica.

U tome nam pomaže i ovo razmatranje Chiare Lubich o milosrdnoj ljubavi. Ona piše: „...ta ljubav širi srce i ruke prema siromasima, [...], izmučenima životom, prema raskajanim grešnicima. Ta ljubav zna prihvatiti zalutalog bližnjega, prijatelja, brata ili stranca i oprašta mu bezbroj puta. [...] Ta ljubav ne mjeri i neće joj se mjeriti. To je procvala ljubav, obilnija, univerzalnija i konkretnija od one koju je duša prije posjedovala. U njoj se rađaju osjećaji nalik Isusovim, božanske se riječi pojavljuju na njezinim usnama upućene svima koje susreće: „Žao mi je naroda“ (usp. Mt 15,32). [...] Milosrđe je konačni izraz ljubavi, ono ju upotpunjuje. A ljubav nadilazi bol jer bol pripada samo ovome životu, dok se ljubav nastavlja i u drugom. Bogu je milije milosrđe nego žrtva“³.

Letizia Magri

brojna pitanja, ispunjavati obrasce vezane uz status izbjeglica ili rezidenata, usklađivati se sa školom, pomoći im upoznati nove susjede. Važan je i upis na tečajeve francuskog jezika, kao i traženje posla.

Guy i Micheline pišu: „Sirijska obitelj koja je u Kanadu došla bježeći od rata susrela je tek pristiglu i još uvijek zbunjenu obitelj. Putem društvenih mreža pokrenuli su mrežu solidarnosti i brojni su prijatelji prikupili ono najpotrebnije: krevete, trosjede, stolove, stolice, posuđe, odjeću, knjige i igračke za djecu koje su dala djeca naših obitelji, potaknuta primjerom svojih roditelja. Dobili su i više nego što im je bilo potrebno, pa su pomogli drugim siromašnim obiteljima u njihovoj zgradi. Riječ za život toga mjeseca bila je: „Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!“

„Onoga tko dođe k meni, neću izbaciti.“

Evo kako ovu Božju Riječ možemo provesti u život: svjedočeci Očevu blizinu svakom bližnjemu, kao pojedinci i kao zajednica.

U tome nam pomaže i ovo razmatranje Chiare Lubich o milosrdnoj ljubavi. Ona piše: „...ta ljubav širi srce i ruke prema siromasima, [...], izmučenima životom, prema raskajanim grešnicima. Ta ljubav zna prihvatiti zalutalog bližnjega, prijatelja, brata ili stranca i oprašta mu bezbroj puta. [...] Ta ljubav ne mjeri i neće joj se mjeriti. To je procvala ljubav, obilnija, univerzalnija i konkretnija od one koju je duša prije posjedovala. U njoj se rađaju osjećaji nalik Isusovim, božanske se riječi pojavljuju na njezinim usnama upućene svima koje susreće: „Žao mi je naroda“ (usp. Mt 15,32). [...] Milosrđe je konačni izraz ljubavi, ono ju upotpunjuje. A ljubav nadilazi bol jer bol pripada samo ovome životu, dok se ljubav nastavlja i u drugom. Bogu je milije milosrđe nego žrtva“³.

Letizia Magri

³ C. Lubich, Kad je netko upoznao bol, *Vez svjetla*, Novi svijet 1996., str. 106.

³ C. Lubich, Kad je netko upoznao bol, *Vez svjetla*, Novi svijet 1996., str. 106.